

Reč života - oktobar

**“A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju.”
(Rim 8,28)**

Reč koju predlažemo da živimo ovog meseca uzeta je iz pisma apostola Pavla Rimljanima. To je dugačak tekst pun razmišljanja i naučavanja, napisan pre odlaska u Rim radi pripreme za posetu toj zajednici, koju Pavle još nije lično poznao.

Poglavlje 8 na poseban način naglašava novi život prema Duhu i obećanje večnog života koje čeka pojedince, narode i čitavu vasionu.

„A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju.”

Svaka reč u ovoj rečenici puna je značenja.

Pavle izjavljuje da smo, pre svega kao hrišćani, upoznali Božju ljubav i svesni smo da je svako ljudsko iskustvo delo velikog Božjeg plana spasenja.

Sve - kaže Pavle - doprinosi realizaciji ovog projekta: patnja, progoni, lični neuspesi i slabosti, ali pre svega dejstvo Duha Božjeg u srcima ljudi koji su ga prihvatili.

Duh i dalje sakuplja i čini svojim jauke čovečanstva¹ i svega stvorenoga, i to je garancija da će se Božji plan ostvariti.

Sa naše strane, potrebno je aktivno odgovoriti na ovu ljubav našom ljubavlju, poveriti se Ocu u svakoj potrebi i svedočiti nadu u novo nebo i novu zemlju² koju On priprema za one koji se u Njega uzdaju.

„A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju.”

Kako onda prihvatiti ovaj snažan poziv u našem ličnom, svakodnevnom životu?

Kjara Lubik nam sugeriše: „Pre svega, nikada se ne smemo zaustaviti na čisto spoljašnjem, materijalnom, sekularnom aspektu stvari, već verovati da je sve što se dešava poruka kojom nam Bog izražava svoju ljubav. Tada ćemo videti kako je život, koji nam se može činiti sličan tkanini od koje vidimo samo

čvorove i niti međusobno haotično isprepletene, u stvari sasvim drugačiji: to je čudesan dizajn koji ljubav Božja tka na podlozi naše vere. Drugo, moramo se sa verom

i u potpunosti predati ovoj ljubavi u svakom trenutku, kako u malim stvarima, tako i u velikim. I onda, ako znamo da se u običnim okolnostima poverimo Božjoj ljubavi, on će nam dati snagu da mu se poverimo čak i u najtežim trenucima, poput velikih iskušenja, bolesti ili samog trenutka smrti. Zato pokušajmo da živimo na taj način, svakako ne iz nekog interesa, kako da bi nam Bog objavio svoje planove i da bismo na taj način imali utehu od Njega, već samo iz ljubavi, i videćemo kako je ovo naše prepuštanje u veri Njemu, izvor svetlosti i beskrajan mir za nas i za mnoge druge³.

Oslanjajući se na Boga u teškim izborima, poput onog koji je ispričala O. L. iz Gvatemale: „Radila sam kao kuvar u domu za stare. Prolazeći kroz hodnik, čula sam staricu koja traži vodu. Rizikujući da prekršim pravila koja mi zabranjuju izlazak iz kuhinje, ipak sam joj ljubazno ponudila čašu vode. Oči starice su zasjale. Kad je ispila pola, stisnula mi je ruku: 'Ostani sa mnom deset minuta!'. Objasnila sam joj da ne bih smela, jer rizikujem otkaz. Ali taj njen pogled... Ostala sam. Tražila je da se pomolimo zajedno: 'Oče naš ...'. I na kraju je rekla: 'Pevaj nešto, molim te.' Palo mi je na pamet: 'Ništa nećemo poneti sa sobom, samo ljubav...' Ostali korisnici doma su nas gledali. Žena je bila srećna i rekla mi je: 'Bog te blagoslovio, kćeri moja'; ubrzo nakon toga je preminula. Dobila sam otkaz zbog napuštanja kuhinje. Mojoj dalekoj porodici potrebna je moja podrška, ali ja sam mirna i srećna: odgovorila sam Bogu i ta žena nije bila sama kada je napravila najvažniji korak u svom životu.“

Leticija Magri

¹ Up. Rim 8, 22-27.

² Up. Ap 21,1.

³ K. Lubik, Reč života, avgust 1984